

„To je ono, Kouzelný Spirite. Neboj se, já jsem Tilly. Pomůžu ti. Bud' hodný.“

Pomalů skloukl hlavu a dovolil jí ho pohladit po nose. V dlaních cítila jeho horký dech

a v očích viděla jeho strach.

Po chvíli jí začal

oždibovat rukáv trička

a čichal k jejímu

náramku. Až

do chvíle, dokud

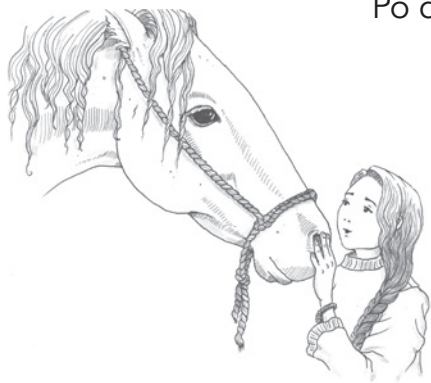
se neuklidnil

natolik, že ho

mohla chytit

za roztřepený

konec ohlávky. Pak ho jemně odvedla na kraj cesty a pod přístřešek na blízkém parkovišti.

O dvacet minut později, poté co se dav lidí rozpustil a doprava se uklidnila, přijela na místo v autě s pohonem na všechna čtyři kola, které

za sebou táhlo přívěs, mladá žena. Nejdříve si prohlédla koně, zda jeví známky zranění, a pak přišla přímo k Tilly.

„Ty musíš být ta hrdinka dnešního dne.

Slyšela jsem, jak úžasnou práci jsi s tím koněm odvedla.“

„Vy jste z Cavendish Hall?“ zeptala se Tilly nadšeně.

„Ale ne. Můj otec a já vlastníme nájemní stáj několik mil odsud, říkáme jí farma U Stříbrné podkovy. Máme celé dny docela napilno, najdeš u nás nejrůznější druhy koní, poníků, ale i závodní koně. Někteří z nich jsou mladí, ale máme ustájené dokonce i závodní koně, co se u nás zotavují. Víš, když se zraní dostihový kůň, potřebuje čas a speciální péči, aby se ze svých zranění zotavil.“

Pak se žena usmála. „Mimochodem, já jsem Angela.“

„Já jsem Tilly... zkratka pro Tiger Lily,“ představila se Tilly a okamžitě věděla, že si spolu budou dobře rozumět.

„Co bude s tím koněm?“ zeptala se zvědavě.
„Říkám mu Kouzelný Spirit...“

„Hmm, to je dobré jméno. Tak mu tak budeme říkat. Věc se má tak, že nikdo neví, odkud přišel. Předpokládám, že ho někdo musel opustit, a soudě podle jeho stavu mám obavu, že si chudáček užil svoje. Vezmu

ho k nám na farmu a uvidím, co pro něj můžeme udělat. Spolupracujeme s různými organizacemi, které se starají o nechtěné či týrané koně. Proto mi zavolali, abych si pro něj přijela. Moc děkuji za pomoc, Tilly. Je to neuvěřitelné, co jsi dokázala. Trávíš s koňmi mnoho času?”

